

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 15. septembra 2016*

„REACH — Pristojbina za registracijo snovi — Znižanje za mikro, mala in srednje velika podjetja — Napaka v izjavi o velikosti podjetja — Priporočilo 2003/361/ES — Odločba, s katero je naložena upravna taksa — Določitev velikosti podjetja — Pristojnost ECHA — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-620/13,

Marchi Industriale SpA s sedežem v Firencah (Italija), ki jo zastopata M. Baldassarri in F. Donati, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski agenciji za kemikalije (ECHA), ki so jo najprej zastopali M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnka in E. Maurage, nato Heikkilä, Bigi, Trnka in Maurage, agenti, skupaj s C. Garcio Molyneuxom, odvetnikom,

tožena stranka,

zaradi, prvič, na podlagi člena 263 PDEU podanega predloga za razglasitev ničnosti Odločbe ECHA SME(2013) 3747 z dne 19. septembra 2013, s katero je bilo ugotovljeno, da tožeča stranka ne izpolnjuje pogojev za znižanje pristojbine, ki je določena za srednja velika podjetja, in s katero ji je bila naložena upravna taksa, in drugič, na podlagi člena 263 PDEU podanega predloga za razglasitev ničnosti računov, ki jih je na podlagi odločbe SME(2013) 3747 izdala ECHA,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen, predsednik, F. Dehousse (poročevalec) in A. M. Collins, sodniki,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. decembra 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Marchi Industriale SpA, je 20., 22., 23. in 25. novembra 2010 sprožila postopek registracije več snovi na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1).
- 2 Tožeča stranka je v postopku registracije navedla, da je „srednje veliko“ podjetje v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (v nadaljevanju: MSP) (UL 2003, L 124, str. 36). Zaradi te izjave je bila upravičena do znižanja pristojbine, ki jo je treba na podlagi člena 6(4) Uredbe št. 1907/2006 plačati za vsako registracijo. V skladu s členom 74(1) iste uredbe je bila navedena pristojbina opredeljena v Uredbi Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe št. 1907/2006 (UL 2008, L 107, str. 6). V Prilogi I k Uredbi št. 340/2008 so navedeni zneski pristojbin za registracije, predložene po členu 6 Uredbe št. 1907/2006, in znižanja, ki se priznajo mikro, malim in srednje velikim podjetjem. Kadar fizična ali pravna oseba, ki trdi, da je upravičena do znižanja ali opustitve pristojbine, ne more dokazati, da ima pravico do takšnega znižanja ali opustitve, Evropska agencija za kemikalije (ECHA) v skladu s členom 13(4) Uredbe št. 340/2008 zaračuna polno pristojbino ali takso in tudi upravno takso. V zvezi s tem je upravni odbor ECHA 12. novembra 2010 sprejel odločbo MB/D/29/2010 o klasifikaciji storitev, za katere se pobira taksa (v nadaljevanju: odločba MB/D/29/2010). V členu 2 in tabeli 1 iz priloge k tej odločbi, kakor je bila spremenjena z odločbo upravnega odbora ECHA MB/21/2012/D z dne 12. novembra 2010, je navedeno, da znaša upravna taksa iz člena 13(4) Uredbe št. 340/2008 za velika podjetja 19.900 EUR, za srednje velika podjetja 13.900 EUR in 7960 EUR za mala podjetja.
- 3 ECHA je 20., 22., 23. in 25. novembra 2010 izdala šest računov, vsakega od teh v višini 16.275 EUR. Ta znesek je v skladu s Prilogo I k Uredbi št. 340/2008 v različici, veljavni v času dejanskega stanja, ustrezal pristojbini za srednje velika podjetja v okviru skupne predložitve za snovi v količini, večji od 1000 ton.
- 4 ECHA je 24. avgusta 2012 tožečo stranko pozvala, naj ji predloži nekatere dokumente, da bi preverila njeno izjavo, da je srednje veliko podjetje.
- 5 Po izmenjavi dokumentov in elektronske pošte je ECHA 19. septembra 2013 sprejela odločbo SME(2013) 3747 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). V njej je ECHA ugotovila, da je treba tožečo stranko šteti za veliko podjetje in da mora plačati ustrezno pristojbino. V teh okoliščinah je ECHA tožečo stranko obvestila, da ji bo poslala račune za razliko med prvotno plačanimi pristojbinami in pristojbinami, ki jih dejansko dolguje, ter račun za 19.900 EUR za plačilo upravne takse.
- 6 Tožeča stranka je 10. oktobra 2013 na podlagi členov 91 in 92 Uredbe št. 1907/2006 pri komisiji za pritožbe pri ECHA vložila pritožbo zoper izpodbijano odločbo.
- 7 Komisija za pritožbe pri ECHA je 2. aprila 2014 prekinila odločanje do sprejetja odločbe Splošnega sodišča v obravnavani zadevi.

Postopek in predlogi strank

- 8 Tožeča stranka je 22. novembra 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo. Ta tožba spada v vrsto povezanih zadev.
- 9 V prvi od teh povezanih zadev je bila sprejeta ničnostna sodba z dne 2. oktobra 2014, *Spraylat/ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 10 Stranki sta bili 8. januarja 2015 na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 pozvani, naj predložita svoja stališča glede morebitne upoštevnosti sodbe z dne 2. oktobra 2014, *Spraylat/ECHA* (T-177/12, ZOdl., EU:T:2014:849), za obravnavani spor in odgovorita na vprašanje. Stranki sta se na ta poziv odzvali v predpisanem roku.
- 11 Splošno sodišče (šesti senat) je 16. oktobra 2015 na predlog sodnika poročevalca začelo ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 89 Poslovnika, stranki pozvalo, naj odgovorita na vprašanja in predložita nekatere dokumente. Stranki sta se na ta poziv odzvali v predpisanem roku.
- 12 Stranki sta na obravnavi 16. decembra 2015 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.
- 13 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj izpodbijano odločbo razglasi za nično in posledično odpravi vse učinke navedene odločbe, pri čemer naj tudi račune za plačilo višjih pristojbin in za domnevno dolgovano sankcijo razglasi za nične.
- 14 Tožeča stranka je na obravnavi umaknila tožbeni predlog glede razglasitve ničnosti računov, izdanih za izvršitev izpodbijane odločbe, kar je bilo zabeleženo.
- 15 ECHA Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - zavrne tožbo in
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Pristojnost Splošnega sodišča

- 16 ECHA poudarja, da komisija za pritožbe ni pristojna za reševanje tega spora, ki je bil prav tako predložen tej komisiji, saj izpodbijana odločba ne sodi med odločbe, o katerih bi lahko odločala.
- 17 Tožeča stranka navaja, da se z vložitvijo te tožbe nikakor ni odrekla pritožbi, vloženi pred komisijo za pritožbe pri ECHA. Tožeča stranka je na obravnavi tudi pojasnila, da meni, da je Splošno sodišče pristojno za obravnavanje te zadeve.
- 18 Poudariti je treba, da člen 94(1) Uredbe št. 1907/2006 določa, da se na „[Splošnem sodišču] ali na Sodišču lahko v skladu s členom [263 PDEU] vložijo tožbe, s katero se izpodbija odločitev, ki jo je sprejela komisija za pritožbe oziroma [ECHA] v primeru odločitev, zoper katere se ni mogoče pritožiti pri komisiji za pritožbe“.

- 19 V zvezi s tem člen 91(1) Uredbe št. 1907/2006 določa, da se lahko pri komisiji za pritožbe vložijo „[p]ritožba zoper odločitve [ECHA], sprejete v skladu s členi 9, 20, 27(6), 30(2) in (3) ter 51 [Uredbe št. 1907/2006]“.
- 20 Vendar pa izpodbijana odločba ni bila sprejeta v skladu z določbami, navedenimi v členu 91(1) Uredbe št. 1907/2006, ampak v skladu s členom 13(4) Uredbe št. 340/2008 in členom 2 odločbe MB/D/29/2010. Obenem je treba poudariti, da ne Uredba št. 340/2008 ne odločba MB/D/29/2010 nista bili sprejeti na podlagi določb, navedenih v členu 91(1) Uredbe št. 1907/2006.
- 21 Poudariti je treba še, da se določbe členov 9, 27, 30 in 51 Uredbe št. 1907/2006, ki so navedene v členu 91(1) te uredbe, nanašajo na odločitve, ki niso povezane s pristojbino, ki jo morajo plačati podjetja, ki so registracijski zavezanci.
- 22 Člen 20 Uredbe št. 1907/2006 se nanaša na „naloge [ECHA]“. Odstavek 5 tega člena določa, da se „[p]roti odločitvam [ECHA] iz odstavka 2 [navedenega] člena lahko vložijo pritožbe v skladu s členi 91, 92 in 93“ Uredbe št. 1907/2006. Odstavek 2 istega člena se nanaša na to, da ECHA preverja „popolnost“ posameznih registracij, vključno s plačilom pristojbine. Vendar je treba poudariti, da to preverjanje „ne vključuje ocene kakovosti ali ustreznosti predloženih podatkov ali dokazil“. Poleg tega člen 20(2), tretji in četrti odstavek, Uredbe št. 1907/2006 določa, da ECHA „registracijo zavrne“, če je „nepopolna“ in je registracijski zavezanec „ne dopolni v predpisanem roku“. Vendar pa v obravnavani zadevi izpodbijana odločba ni sprejeta na podlagi člena 20(2) Uredbe 1907/2006 niti se z njo ne zavrača registracija zadevnih snovi.
- 23 Zato je treba glede na vse navedeno ugotoviti, da je Splošno sodišče pristojno za presojanje o tej tožbi – in to ne glede na pritožbo, ki jo je tožeča stranka zoper izpodbijano odločbo prav tako vložila pri komisiji za pritožbe pri ECHA (glej v tem smislu sklep z dne 16. septembra 2015, Calestep/ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, točke od 16 do 22).

Utemeljenost

- 24 Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva tožbena razloga. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje neobrazložitev izpodbijane odločbe. Z drugim tožbenim razlogom se v bistvu zatrjuje nepravilna presoja dejstev obravnavane zadeve.

Prvi tožbeni razlog: neobrazložitev izpodbijane odločbe

- 25 Tožeča stranka zatrjuje, da čeprav je podala natančne in z dokumenti podprte pripombe, ECHA ni upoštevala njenih trditev. Natančneje, ECHA naj ne bi upoštevala pojasnil, ki jih je tožeča stranka navedla v dopisu z dne 8. julija 2013. Tožeča stranka trdi, da ne more razumeti razlogovanja ECHA za sprejetje izpodbijane odločbe. Sklicevanje ECHA v njenih dopisih na dopis z dne 5. septembra 2013 naj ne bi spremenilo te ugotovitve. Natančneje, tožeča stranka trdi, da je v dopisu z dne 8. julija 2013 pojasnila, da se ne sme upoštevati podatkov glede podjetja Essec Group Srl. ECHA pa naj v svojem dopisu z dne 5. septembra 2013 ne bi odgovorila na trditve tožeče stranke. Poleg tega naj bi dejstvo, da je izpodbijana odločba napotovala na veliko prilog, oteževalo razumevanje razlogovanja ECHA.
- 26 ECHA zavrača trditve tožeče stranke.
- 27 Spomniti je treba, da mora biti obrazložitev, ki se zahteva v členu 296 PDEU, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Natančneje, namen obveznosti obrazložitve posamičnih odločb je poleg omogočanja sodnega nadzora zagotavljati zadevnim osebam zadostne informacije, na podlagi katerih lahko ugotovijo, ali odločba morda vsebuje napako, ki omogoča njeno izpodbijanje. Poleg tega je treba zahtevo po

obrazložitvi presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, značilnosti navedenih razlogov in interes za sprejem pojasnil, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali druge osebe, ki jih ta akt neposredno in posamično zadeva. Ni potrebno, da so v obrazložitvi podrobno navedene vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 19. marca 2015, Dole Food in Dole Fresh Fruit Europe/Komisija, C-286/13 P, EU:C:2015:184, točki 93 in 94 ter navedena sodna praksa).

- 28 Poleg tega je treba poudariti, da tako Uredba št. 1907/2006, v členu 3, kot Uredba št. 340/2008, v uvodni izjavi 9 in členu 2, kar zadeva opredelitev mikro, malih in srednje velikih podjetij, napotujeta na Priporočilo 2003/361.
- 29 Priporočilo 2003/361 vsebuje prilogo, katere naslov 1 se nanaša na „opredelitev mikro, malih in srednje velikih podjetij, ki jo je sprejela Komisija“. Člen 2 navedenega naslova ima naslov „Število zaposlenih in finančne meje, ki določajo vrsto podjetja“.
- 30 V primeru samostojnega podjetja, torej podjetja, ki ni opredeljeno kot „partnersko podjetje“ ali „povezano podjetje“ v smislu člena 3(2) in (3) Priloge k Priporočilu 2003/361, se podatki, vključno s številom zaposlenih, v skladu s členom 6(1) navedene priloge določijo izključno na podlagi računovodskih izkazov tega podjetja.
- 31 V primeru podjetja, ki ima partnerska ali povezana podjetja, se podatki, vključno s številom zaposlenih, v skladu s členom 6(2), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 določijo na podlagi računovodskih izkazov in drugih podatkov podjetja ali, če obstajajo, konsolidiranih računovodskih izkazov podjetja ali konsolidiranih računovodskih izkazov, v katere je bilo podjetje vključeno s konsolidacijo. V skladu s členom 6(2), drugi in tretji pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, je treba k tem podatkom dodati, prvič, podatke partnerskega podjetja (ki je neposredno nad ali pod zadevnim podjetjem), in sicer sorazmerno z odstotnim deležem kapitala ali glasovalnih pravic – karkoli je višje – in drugič, 100 % podatkov podjetja, ki je neposredno ali posredno povezano z zadevnim podjetjem, če podatki niso bili vključeni v računovodske izkaze že s konsolidacijo.
- 32 Za uporabo člena 6(2) Priloge k Priporočilu 2003/361 se na podlagi člena 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 podatki partnerskih podjetij zadevnega podjetja pridobijo iz njihovih računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo; k tem se doda 100 % podatkov podjetij, ki so povezana s temi partnerskimi podjetji, razen če so bili njihovi podatki že vključeni s konsolidacijo. Podatki podjetij, ki so povezana z zadevnim podjetjem, pa se pridobijo iz njihovih računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo. K tem se v skladu s členom 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 sorazmerno dodajo podatki katerega koli možnega partnerskega podjetja tega povezanega podjetja, ki je neposredno nad ali pod njim, razen če so že bili vključeni v konsolidirane računovodske izkaze, in sicer z odstotkom vsaj sorazmernemu odstotku kapitala ali glasovalnih pravic – karkoli je višje.
- 33 V obravnavani zadevi je ECHA v izpodbijani odločbi navedla, da je tožeča stranka imela najmanj 250 zaposlenih, letni promet višji od 50 milijonov EUR in letno bilanco višjo od 43 milijonov EUR. Zato je ECHA ugotovila, da tožeče stranke ni mogoče šteti za srednje veliko podjetje.
- 34 Izračun ECHA je bil podrobneje predstavljen v poročilu, priloženem k izpodbijani odločbi. V tem poročilu je ECHA povzela podatke podjetij, ki jih je opredelila kot „povezana“ (Crosfield Italia Srl) in „partnerska“ (Marfin Srl in Esseco Group), ter jih je dodala – v celoti ali deloma – podatkom tožeče stranke. Glede podjetij, opredeljenih kot „partnerska“, je ECHA med drugim upoštevala 49,9995 % podatkov podjetja Esseco Group. Upoštevanje podatkov podjetja Esseco Group je tožeča stranka izpodbijala v dopisu, naslovljenem na ECHA 8. julija 2013.

35 Uvodoma je treba opozoriti na povezave, ki jih je v času dejanskega stanja tožeča stranka imela z drugimi podjetji. Najprej, tožeča stranka je bila povezana s podjetjem Crosfield Italia, saj je tožeča stranka imela v lasti večinski delež osnovnega kapitala tega podjetja. Dalje, tožeča stranka je bila partner podjetja Marfin (ki je imelo v lasti med 25 in 50 % njenega osnovnega kapitala) in podjetja Essemar SpA (v katerem je tožeča stranka imela v lasti med 25 in 50 % osnovnega kapitala). Poleg tega je bilo podjetje Essemar po mnenju ECHA povezano s podjetjem Esseco Group, ker je zadnjenavedeno podjetje uradno imelo v lasti večinski delež osnovnega kapitala in torej večino glasovalnih pravic delničarjev prvega podjetja, kar je tožeča stranka potrdila na obravnavi.

36 Prvič, glede upoštevanja podatkov podjetij Crosfield Italia Srl in Marfin, je treba ugotoviti, da je na podlagi priloge k izpodbijani odločbi tožeča stranka lahko poznala razloge za navedeno odločbo, zlasti z vidika upoštevanih določb Priporočila 2003/361. Natančneje, iz teh določb in elementov obravnavane zadeve jasno izhaja, da je ECHA upoštevala vse podatke podjetja Crosfield Italia, v delu, v katerem je bilo to podjetje povezano s tožečo stranko (ob uporabi člena 6(2), tretji pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361), in v sorazmernem delu podatke podjetja Marfin, in sicer delu, v katerem je bilo to podjetje partner tožeče stranke (ob uporabi člena 6(2), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361). Tožeča stranka med drugim posebej ne izpodbija upoštevanja podatkov teh podjetij v okviru te tožbe.

37 Drugič, glede upoštevanja podatkov podjetja Esseco Group, čemur je tožeča stranka v upravnem postopku nasprotovala in ki je, natančneje, predmet te tožbe, je treba ugotoviti, da je ECHA tožeči stranki v dopisu z dne 5. septembra 2013 pojasnila, da je bilo podjetje Esseco Group povezano s podjetjem Essemar, ki je bilo partnersko podjetje tožeče stranke. ECHA je prav tako navedla razloge, zakaj je ugotovila, da je bilo podjetje Esseco Group povezano s podjetjem Essemar. ECHA je – preden je pojasnila, da je treba upoštevati dejstvo, da so bili podatki podjetja Essemar vključeni v konsolidirane računovodske izkaze podjetja Esseco Group – med drugim na podlagi člena 6(3) Priloge k Priporočilu 2003/361 navedla:

„[P]odatki partnerskega podjetja [(v obravnavani zadevi podjetja Essemar)] zadevnega podjetja [(v obravnavani zadevi tožeče stranke)] se pridobijo iz računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo. K tem se doda 100 % podatkov podjetij, ki so povezana s tem partnerskim podjetjem [(Esseco Group)], razen če so bili njihovi podatki že vključeni s konsolidacijo. Ker je v vašem primeru podjetje Esseco Group bilo povezano s podjetjem Essemar, ki je partnersko podjetje [tožeče stranke], je bilo treba zato podatke podjetja Esseco Group upoštevati pri določitvi vseh podatkov [tožeče stranke].“

38 Iz teh elementov izhaja, da je tožeča stranka lahko poznala razloge ECHA za izračun njene velikosti in, med drugim, za upoštevanje podatkov podjetja Esseco Group. Natančneje, tožeča stranka je lahko poznala razloge, zakaj je ECHA menila, da je podjetje Esseco Group bilo povezano s podjetjem Essemar. Poleg tega je tožeča stranka lahko razumela, da so bili pri določitvi njene velikosti upoštevani podatki podjetja Esseco Group, saj je bilo po mnenju ECHA podjetje Esseco Group povezano s partnerskim podjetjem tožeče stranke (Essemar). Tožeča stranka je prav tako lahko razumela, da je za upoštevanje podatkov podjetja Esseco Group ECHA uporabila člen 6(3) Priloge k Priporočilu 2003/361, ki določa, da „se podatki partnerskih podjetij zadevnega podjetja pridobijo iz njihovih računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo. K tem se doda 100 % podatkov podjetij, ki so povezana s temi partnerskimi podjetji, razen če so bili njihovi podatki iz računovodskih izkazov že vključeni s konsolidacijo“. Nazadnje, od trenutka, ko so konsolidirani računovodski izkazi podjetja Esseco Group po mnenju ECHA vključevali podatke podjetja Essemar, je tožeča stranka lahko razumela, da je upoštevanje podatkov podjetja Esseco Group v višini 49,9995 % odražalo, prvič, upoštevanje podatkov podjetja Essemar v višini osnovnega kapitala, ki ga je imela v lasti tožeča stranka, in drugič, upoštevanje podatkov podjetja Esseco Group (prav tako v višini osnovnega kapitala podjetja Essemar, ki ga je imela v lasti tožeča stranka).

- 39 Zato je treba brez poseganja v trditve tožeče stranke, podane v okviru drugega tožbenega razloga, ugotoviti, da izpodbijana odločba spoštuje zahtevo po obrazložitvi iz člena 296 PDEU.
- 40 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi tožbeni razlog: napačna presoja dejstev

- 41 Tožeča stranka meni, da je ECHA napačno ugotovila, da sta bili podjetje Essec Group in tožeča stranka partnerski podjetji. Podatki podjetja Essec Group naj bi se torej upoštevali pri določitvi velikosti tožeče stranke. Vendar pa naj bi podjetje Essec Group ne imelo nobene, niti posredne, povezave s tožečo stranko. Tožeča stranka navaja – pri čemer napotuje na italijansko zakonodajo, s katero se izvaja Priporočilo 2003/361 – da ima večinski osnovni kapital podjetja Essemar v lasti podjetje Essec Group, sama pa ima v lasti preostali del. Podjetje Essec Group pa naj ne bi imelo večine glasovalnih pravic v podjetju Essemar, in sicer na podlagi dogovorov, sklenjenih med njegovimi družbeniki. Niti podjetje Essec Group niti podjetje Essemar naj ne bi izvrševali glasovalnih pravic znotraj tožeče stranke. Zato naj se podatkov podjetja Essec Group ne bi smelo upoštevati pri določitvi velikosti tožeče stranke. Upoštevalo bi se lahko le podatke podjetja Essemar, ki naj bi bilo partnersko podjetje tožeče stranke. V teh okoliščinah ECHA tožeče stranke ne bi smela opredeliti kot veliko podjetje.
- 42 Tožeča stranka v repliki navaja, da razlaga, ki jo ECHA podaja v svojo obrambo, ni razumna, tudi če bi se priznalo, da temelji na besedilu zadevne določbe. Ta razlaga bi namreč lahko vodila do tega, da bi se upoštevalo podatke podjetij, ki jih zadevno podjetje ne obvladuje niti posredno. Po mnenju tožeče stranke bi bilo treba zadevne določbe razlagati tako, da je treba podatke zadevnega podjetja – sorazmerno z odstotnim deležem udeležbe – dodati podatkom podjetij, ki jih imajo v lasti partnerska podjetja ali podjetja, povezana z zadevnim podjetjem. Ne glede na to razlago tožeča stranka opozarja, da podjetje Essec Group nima večine glasovalnih pravic v podjetju Essemar. Tožeča stranka podredno zatrjuje, da je pri določitvi njene velikosti ECHA napravila napako s tem, da je dodala 100 % podatkov podjetja Essec Group. ECHA bi se bila morala omejiti na to, da k podatkom podjetja Essemar doda podatke podjetja Essec Group, šele potem pa jih doda podatkom tožeče stranke sorazmerno s kapitalom, ki ga ima v lasti v podjetju Essemar.
- 43 ECHA trditve tožeče stranke zavrača.
- 44 Prvič, poudariti je treba, da tožeča stranka ne ugovarja ugotovitvi ECHA, da sta podjetje Essemar in tožeča stranka „partnerski“ podjetji v smislu člena 3(2) Priloge k Priporočilu 2003/361.
- 45 Drugič, res je sicer, da je ECHA v poročilu, priloženem izpodbijani odločbi, navedla partnerska podjetja tožeče stranke, kamor je vključila tudi podjetje Essec Group, čeprav to podjetje ni bilo partner tožeče stranke v smislu Priporočila 2003/361. Vendar prav tako iz dopisa ECHA z dne 5. septembra 2013 izhaja, da je bilo povzeto besedilo člena 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 in da se je v obravnavani zadevi uporabila ta določba.
- 46 Tretjič, v nasprotju s trditvami tožeče stranke iz poročila, priloženega izpodbijani odločbi, izhaja, da so se podatki podjetja Essec Group uporabili le sorazmerno za delež, ki ga je tožeča stranka imela v kapitalu podjetja Essemar. Poleg tega je tožeča stranka v repliki potrdila, da je bilo takšno sorazmerno dodajanje mogoče.
- 47 Četrto, glede trditve tožeče stranke, da podjetje Essec Group nima večine glasovalnih pravic v podjetju Essemar, je treba ugotoviti, da te trditve nimajo nobene podlage v dejstvih. Natančneje, iz elementov, predloženih na razpravah, izhaja, da sta se podjetje Essec Group in tožeča stranka 30. marca 2004 odločila ustanoviti skupno podjetje, in sicer podjetje Essemar, pri čemer je vsaka od strani imela v lasti polovico osnovnega kapitala tega podjetja. Iz pisnega dogovora z dne 9. novembra

2006 med podjetjem Essec Group in tožečo stranko prav tako izhaja, prvič, da je tožeča stranka prenesla 0,0005 % osnovnega kapitala podjetja Essemar na podjetje Essec Group, in drugič, da ima tožeča stranka opcijsko pravico za pridobitev 0,0005 % osnovnega kapitala podjetja Essemar. Iz navedenega izhaja, da je podjetje Essec Group v trenutku registracije snovi pri ECHA imelo v lasti večinski delež podjetja Essemar, in sicer 50,0005 %, kar je tožeča stranka potrdila na obravnavi. Poleg tega na podlagi nobenega elementa ni mogoče ugotoviti, da podjetje Essec Group ni imelo večine glasovalnih pravic v podjetju Essemar. Dejstvo, da ima tožeča stranka opcijsko pravico za pridobitev 0,0005 % osnovnega kapitala podjetja Essemar, ne more vplivati na to ugotovitev, saj zadevna opcija ni bila izvedena. Tožeča stranka je poleg tega na obravnavi potrdila, da je podjetje Essec Group – glede na lastništvo večinskega deleža osnovnega kapitala v podjetju Essemar – uradno imelo večino glasovalnih pravic v tem podjetju.

- 48 Petič, glede razlage, ki jo je tožeča stranka podala glede Priloge k Priporočilu 2003/361 in, natančneje, njenega člena 6, je treba ugotoviti, da ta razlaga očitno odstopa od običajnega pomena izrazov, uporabljenih v navedenem priporočilu, in je zato ni mogoče sprejeti (glej po analogiji sodbo z dne 1. oktobra 1998, Združeno kraljestvo/Komisija, C-209/96, EU:C:1998:448, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 49 Glede na vse navedeno ni na podlagi nobenega elementa, ki ga je predložila tožeča stranka, mogoče ugotoviti, da ECHA ni pravilno presodila njene velikosti.
- 50 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrni kot neutemeljen in zato zavrni tožbo v celoti.

Stroški

- 51 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi ECHA naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Marchi Industriale SpA se naloži plačilo stroškov.**

S. Frimodt Nielsen

F. Dehousse

A. M. Collins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. septembra 2016.

Podpisi